

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

เราไม่เคยคิดว่าพระเจ้าจะทำความเลวร้ายขนาดนี้

ใครปล่อยกระต่ายในครีวมากเหอ มาเพ่นพ่านอยู่นี้เต็มหมดเลย คงจะปล่อยทางโน้น เห็นมันเพ่นพ่าน ๆ แต่ก่อนก็ไม่เห็นมากอย่างนี้ ระยะนี้ดูมากขึ้นทุกวัน ไปที่ไหนเห็นแต่กระต่ายเต็มไปหมด เรายิ่งระวังหมาอยู่นี้แหละ คือให้ออกมาไม่ได้แถวนี้ ไล่กวด ถ้าหมาเจอเข้าละกวดเลย หมามันเข้าตามเวลาตอนกลางคืน ส่วนมากตั้งแต่ ๒ หุ่มครึ่งขึ้นไปแล้วไล่หมาเข้ากรง เวลามันไม่เข้าก็อยู่ทางโน้นมันไม่ค่อยมาเพ่นพ่าน ซึ่งเป็นเวลากระต่ายเที่ยว กลางคืนกระต่ายออกเที่ยว ตอนเช้าพระบิณฑบาตก็ชั่งเอาไว้ พอสว่างเปิดกรงชั่วคราวหนึ่งก่อนบิณฑบาตแล้วไล่เข้ากรงอีก พระบิณฑบาตกลับมาจนกระทั่งฉันเสร็จแล้วถึงจะเปิด แล้วเปิดตลอดค้ำด้วย

ตอนกระต่ายมา ตอนกลางวันก็ไม่ค่อยเห็น ซึ่งเป็นเวลาหมาเที่ยวอยู่ตามนี้มันก็ไม่มา ตอนกลางคืน ตอนเช้าตอนหนึ่งกระต่ายมักออกมาเพ่นพ่าน ตอนกลางคืนก็มีบ้าง ตอนหมายังไม่เข้ากรง เรายังรักษาทุกอย่างนะ เวลานี้กระต่ายออกมาเยอะแถมนี้ ทำให้สงสัยว่าทางโน้นปล่อยกระต่ายออกมามากเหอ เมื่อเช้านี้ ๔-๕ ตัว อยู่บริเวณทางจกรมเรา ทุกวันไม่มีมากอย่างนั้น มีตัวสองตัว อย่างมากก็ ๓ นี้ถึง ๕ ตัวเมื่อเช้านี้ บริเวณกุฎิเราย้อนหลังไปนั้นเป็นทำเลกระต่ายเที่ยว ครั้นออกมาเพ่นพ่านที่นี้เราก็กองมาไม่ไล่ขนาบไปโน้นไม่ให้มันออกมา จะมากเที่ยวกระต่ายต่อไปนี้ ส่วนกระต่ายไม่ค่อยมาก กระรอกเป็นปรกติมากอยู่ตามเดิม กระต่ายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เวลานี้

ส่วนอาหารการกินสัตว์เหล่านี้ไม่ค่อยอยาก อย่างผลไม้หล่นเกลื่อนอยู่ตามพื้น เพราะมืออยู่ทั่วไป เช่น มะม่วง มืออยู่ทั่วไป เต็มอยู่ตามแถวนี้ เพราะฉะนั้นใครอยากเอาไปกินก็เอาไปซี หล่นเต็ม พวกกระรอกกระแตมันโดดข้ามกำแพงไปมันกินไม่ไหว

เชื่อนอะไรที่ว่าเมื่อเช้าวานนี้ที่เขานิมนต์มา โส้ ไกลเหลือเกินลำบากมากนะเรา (เชื่อนศรีนครินทร์ จ.กาญจนบุรี ครับ) นั้นซี อู๊ย ไกลเหลือเกิน ลำบากมากเรา ทนทุกข์ทรมานเอาเพื่อพี่น้องชาวไทย ขอให้ได้เห็นใจ เราจริงเราจริงมากทุกอย่างไม่มีคำว่าอ่อนข้อนะ ลงเรตตัดสินใจตรงไหนแล้วจะขาดสะบั้นไปเลย ขาดต่อเหตุต่อผลต่ออรรถต่อธรรม ไม่ได้ขาดต่อกิเลสตัณหานะ การจะสั่งอะไรนี้เราต้องพิจารณาเรียบร้อยแล้ว สั่งตุม ๆ ออกเลย ฟุ่งเลยไม่มีอะไรมาผ่านได้แหละ ขาดสะบั้นไปเลย นี่เราทำขนาดนั้นกับพี่น้องชาวไทยเรา สำหรับทำกับเราเองทำนทั้งหลายก็ทราบแล้ว ที่นี้มาทำต่อชาติ แบกชาติทั้งชาติก็เอาชีวิตเข้าแลกเลยเที่ยว ไม่มีคำว่าเป็นว่าตาย คำว่ากลัวว่ากลัวไม่มี คำว่า

แพ้นะไม่มี คำว่าได้เปรียบเสียเปรียบไม่มีในธรรม จะตรงแนวไปตามอรรถตามธรรม ที่ถูกต้องดีงาม ก็เป็นความดีขึ้นมาเอง เดินตามนั้นเท่านั้น

นี่เราได้พิจารณาแล้วเรื่องชาติไทยของเรา คราวนี้เป็นคราวที่เด่นมากทีเดียวในความเสียหายล่มจม รออยู่ปากทะเล เราไม่อยากจะปากอ่าว ปากทะเลหลวงเลยเทียว เราถ้าลงอะไรได้ถึงใจแล้วไม่เหมือนใครนะ ขนาดเราร้องโงกนี่เรียกว่าถึงเต็มที่แล้วนะ ร้องโงกด้วยความวิตกวิจารณ์เป็นห่วงชาติไทยที่จะมีความล่มจมอย่างเดียว ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยมี นี่ที่มันย้อนเข้ามา มันเป็นอย่างไง ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษของเราพาดูพาลากลูก เต้าหลานเหลนมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วลูกเต้าหลานเหลนเลี้ยงโตขึ้นมาแล้วมันก็กลับสังหารปู่ย่าตายายพ่อแม่ทั้งหลายไปแล้วหรือ คือจะทำชาติให้จม อันนี้ที่มันกระเทือนมาก

เราคิดสงสารปู่ย่าตายายเอาเลือดทาแผ่นดินมาเพื่อชาติของตน ๆ คิดมาหมดนะ แล้วก็มาเห็นเมืองไทยล่มจมต่อหน้าต่อตา ทั้ง ๆ ที่เราเป็นลูกหลานไทย เราดูไม่ได้ว่านั่นเลยต้องตายเท่านั้น นั่นเห็นไหมละ ถ้าเรายังไม่ตายยังงี้ก็พืดสุดเหวี่ยง ตายก็สุดวิสัย เพราะฉะนั้นถึงได้พาพี่น้องทั้งหลายออกเต็มเหนี่ยวเลย ทีนี้อะไรผ่านไม่ได้ละทีนี้เมื่อได้ตั้งหน้าแล้ว นี่เราไม่ลืมนะ จับจุดไหน ๆ ไม่ได้แหละแหละนะ ไม่ได้เหมือนใครพูดจริง ๆ ถ้าลงได้จับจุดไหนแล้วขาดสะบั้น ๆ จับหัวกิเลสเหมือนกัน เอาจนขาดสะบั้นเลยเทียว กิเลสไม่ตายเราต้องตายเท่านั้นพอ ที่จะว่าแพ้วชนะยกมือไหว้ไม่มีทางว่างั้นเถอะ ล้มลงไปแล้ว ปาก เรียกว่าเขาตีอะไรตีแข่งตีขาหักไปหมด สู้เขาไม่ได้ ยังเหลือแต่ปาก หมาเห็ดแม่ ขึ้นทันที ให้ออยไม่ถอย ฟังซินะ ปากมันทำงานได้นี้ไซ้ใหม่นั่นถึงขนาดนั้นนะ

โคกเศรำเหงาหงอยไปทั่วประเทศไทย มองดูใครหน้าตาเต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนกัน แต่ดูกันไม่ทั่วหน้าทั่วตานะ เพราะความจะจมมันอยู่หน้าผาก โห วิตกจริง ๆ โถ จะเป็นคราวนี้เทียวหรือ เมืองไทยเราไม่เคยมีมาจะมีครั้งนี้เซียวหรือ ให้กระเทือนตาโลกด้วยความโคกเศรำเหงาหงอย บางประเทศเขาก็จะดูถูกเรา บางประเทศเขาก็สงสาร แต่เมืองไทยเราเป็นเมืองจมนี่ซี ใครจะสงสารขนาดไหน ดูถูกเหยียดหยามขนาดไหนก็ไม่เท่ากับกองทุกข์ที่เราแบกกันทั่วประเทศ ลงจมอยู่ในทะเลหลวงนั้นซีที่มันคิดมากนะ

มันก็เป็นนิสสัยวาสนาของเมืองไทยเราอยู่นะ เราอดคิดไม่ได้ถึงเรื่องยาของหมอนี่นะ โห ยาพิลึกอะไรนักหนา ยาเทพยดา ว่างั้นนะ โรคอันนี้มันคอยจะตายอยู่แล้วนี่ ไม่มีทางที่จะขึ้น มีแต่คอยจะตาย ดังที่พูดแล้วมันมีเส้นอันหนึ่งมันค้ำกันอยู่ต่ำ ๆ นี่นะ เส้นตายนี้มันบึงลงแล้ว เส้นนี้มีนิตหนึ่งที่รับหมอนะ พอเขามาเล่าเรื่องให้ฟัง โรคทุก

กระเปียดตรงกันเปิงเลยกับเรา เขาหายไปแล้ว โรคของเขาชนิดเดียวกันนี้หายไปแล้ว เราก็เลยแย็บเข้ามาอีก หย่อนลงมา เอ้า ถ้านั้นก็หมอคนนี้เป็นคนสุดท้ายของเรา เออ รักษา หายก็หาย ไม่หายก็ตายเท่านั้น ไม่ยุ่งกับอะไรต่อไปนี้ไป

พอเอายามากิน คือธรรมดาเขารักษาโรคทั้งหลายซึ่งเป็นเหมือนเรานี่ เขารักษา ดูว่าประมาณ ๗ แก้วหรืออย่างมากที่สุด ๘ แก้ว ๆ ใหญ่ ๆ นะ ใส่ก็เต็มเลย วันหนึ่งเท่านั้นพอ สำหรับเรานี่เขาให้ ๑๕ แก้ว ฟิงซิณะ แก้วใหญ่ ๆ ถึง ๑๕ แก้ว เพราะเขาบอกว่า เป็นมานาน เขาคำนวณเรียบริ้อย เอาถึง ๑๕ แก้วเลย พอจะฉันทาก็บอกแนะนำทุกอย่าง อย่างไม่ให้ต้องตกใจ การฉันทานนี้จะถ่ายเช่นเดียวกับถ่ายโรคนั้นแหละ แต่ถ่ายด้วยอำนาจของยาไม่เป็นไร ถ่ายโรคถ่ายเท่าไรยิ่งเปลี่ย แต่ถ่ายยานี้ไม่เปลี่ย การถ่ายจะเหมือนกัน เขาบอกอย่างนั้น ไม่ต้องตกใจ ฉันทลงไปน้ำมันก็จะถ่าย ถ่ายก็ไม่มีเห็นดมี เหนื่อยแล้ว

ก็เป็นจริง ๆ พอฉันทลงไปน้ำมันก็ถ่าย ถ่ายเราก็รู้แล้ว ปล่อยให้มันถ่าย โรคนีติดวัน ติดคืนขึ้นมา ผิง ๆ เลยเทียบะอย่างรวดเร็วยเสียด้วย เหมือนกับว่าจะให้ทันเหตุการณ์ นั้นเอง ลักษณะเป็นอย่างนั้น จนกระทั่งเราไม่เชื่อหมอ เชิญหมอมาถามจริง ๆ โรคอันนี้ มันโรคนักเลงโตนะ ถ้าเสือกก็เสือกโคงใหญ่ นะ ก่อนที่มันจะตายมันต้องอาละวาดเต็ม เหนียวของมัน อันนี้ทำไมพอฉันทลงไปนี้หายวูบ ๆ ลงไปไม่มีกิริยาการต่อสู้ เป็นเพราะเหตุไร ลองว่ามาดูซิณะ มันจะหายจริง ๆ หรือมันจะหลอกเรา หายจริงเขาว่า เพราะเหตุไร เอ้าว่ามา โรคชนิดนี้ผมเคยรักษาหายเป็นร้อย ๆ คนแล้ว เราก็ชักอ่อนลง แต่ความสังเกตุจะไม่หยุดแหละ จะฟิงเสียง แล้วที่สุดหายลง ๆ ตลอด ไม่มีปฏิกิริยาเลยแม้ชนิดเดียว ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ หายขาดมาดูจะ ๓ ปีแล้วมัง ๒ ปีเต็มนี้เต็มแล้ว หายขาดเลยแหละ ไม่มีปฏิกิริยาอันใด การถ่ายการอะไรเรียบริ้อยสมบูรณ์ตามเดิมแล้ว เป็นแต่เพียงว่ากำลังค่อยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากคนแก่ ก็เป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเวลาขึ้นเวทีออกทีวีแหวเวทีไหน ฟีน้องทั้งหลายจึงเห็นร่างกายผอมโซ่มากทีเดียว เพราะโซซัดโซเซขึ้นเลย ตั้งแต่นั้นมาเรื่อย ทุกวันนี้ก็ค่อยดีขึ้น ๆ ใคร ๆ เขาก็บอกว่าตอนที่วินั้นผอมโซ่มาก ถูกแล้วเราอมรับ เวลานี้เราค่อยดีขึ้นแล้วเราบอกนี่ละมันน่าคิดมากอยู่อันหนึ่ง ชะตาของชาติไทยและศาสนาของชาติไทยเรา รู้สึกจะกลมกลืนอะไรกันไม่ทราบ มันดีขึ้นอย่างปาฏิหาริย์นี่นะ มันแปลกอยู่ตรงนี้ โรคอันนี้มันก็โรคพิลึกพิลั่นนะ เป็นมาตั้งแต่ ๕๐ ปีถึงได้มาเริ่มรักษา เป็นมาตั้งแต่เราทรمانตัวไม่ใช่ อะไร เรารู้อยู่เปอร์เซ็นต์เลยไม่สงสัย เพราะส่วนมากไม่ฉันทอาหารละซี เมื่อไม่ฉันทอาหารทางฝ่ายหมอเขาก็บอกว่ามันไม่มีอะไรย่อย แล้วมันก็ย่อยไปถึงลำไส้อะไรบ้างเขาก็บอกตามเรื่องของหมอ

ตอนเราลงเวทีมาแล้วแหละเขาถึงเล่าให้ฟัง แต่เวลานั้นไม่ได้สนใจ มันจะเป็นอะไรไม่เคยสนใจกับมัน ๖ วัน ๗ วันมาฉันทีหนึ่ง พอตะวันบ่ายท้องนี้ร้องโกกแกก ๆ จะถ่ายแล้วนะ พอดกกลางคืนถ่ายหมดตลอดเลยไม่มีเหลือ นั่นท้องเสีย เสียมาตั้งแต่พรรษา ๑๐ เริ่ม เริ่มเสียแล้วแหละพรรษา ๑๐ วันไหนฉันวันนั้นต้องถ่ายท้องทั้งคืนกลางคืนไม่ได้นอน ถ่ายหมด จากนั้นหยุดเลย นั่นเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ฉันก็วันมันก็ไม่ถ่าย ก็ไม่มีอะไรจะถ่าย พอฉันแล้วถ่ายหมด ๆ เริ่มตั้งแต่พรรษา ๑๐ มาถึงพรรษา ๑๖ ไม่ได้เคยสนใจกัน หมุนตัวเลย จนกระทั่งล่วงไปแล้วนั้นที่นี้การอดอาหารเราก็หยุดแล้ว จวนจะพรรษา ๑๗ แหละ จวนเข้าพรรษา

ก็ตั้งแต่นั้นแหละฟังซินะ ก็พูดให้ชัดเจนขนาดนั้นแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม นั้นละสมบุกสมบันเข้าไปถึงจุดนั้น พอจากนั้นแล้วก็ปล่อย สังขารร่างกายจะบำรุงมันละ ที่นี้บำรุงมันก็ไม่ฟังเสียงเรา มันก็ถ่ายเรื่อย ๖ วัน ๗ วันถ่ายทีหนึ่ง ๆ ถ่ายทีไรหมดเลยในท้องเรื่อยมา จนกระทั่งจวนเข้ามานี้หนักเข้า ๆ เป็นเวลา ๕๐ ปีแล้วมันก็หายอย่างปาฏิหาริย์ มันน่าคิดอยู่นะ ที่นี้พอขึ้นเวทีแล้วเรื่องทุกอย่างมันก็ประมวลเข้ามาประดังกันละที่นี้ เรื่อยมาตั้งแต่บัดนั้นนะ แล้วตัดคอขาดไปเลย ๆ เราไม่ได้เสียตายชีวิตยิ่งกว่าชาติศาสนาที่เรากำลังอุ้มอยู่ด้วยความเทิดทูนพุทธศาสนา จึงไม่สนใจกับชีวิตจิตใจ จะเป็นยังไง ๆ ไม่สนใจ มีแต่มุ่งตามเหตุตามผลที่พิจารณาแล้วออกเลย ๆ เป็นมาจนกระทั่งบัดนี้

นี่ก็ดูเหมือนจะเข้า ๕ ปีแล้วมั้ง ๔ ปีกว่าแล้วนะ เราเริ่มงานช่วยชาติมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มีนา เมษา ถึงมาประกาศออกเป็นผู้นำช่วยชาติวันที่ ๑๒ เมษา คือเราทำก่อนหน้านั้นแล้วเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ เรียกว่า ๔ ปีกว่าแล้ว บ้านเมืองของเราที่รู้สึกว่าย่ำแย่ขึ้นมาเวลานี้ ทุกอย่างก็ดีขึ้น ๆ เราก็ค่อยเบาใจ ๆ แต่ยังเป็นห่วงอยู่มากเวลานี้คือทองคำ ๑๐ ตันให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ว่า อันนี้เป็นเครื่องหมายของความหวังชาติไทยของเรา รักชาติไทยของเรา ลงในจุดทองคำ ๑๐ ตัน เพราะเราประมวลมาหมดแล้วทุกอย่างควรจะได้ พี่น้องชาวไทยทั้งประเทศไม่ควรให้พลาดมือไปนะ

เพราะคราวนี้เป็นคราวที่เราช่วยชาติ ขนาดที่ว่าหลวงตาซึ่งเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนี้ เรียกว่าคอตัดขาดไปพร้อมเลยแล้วตั้งแต่เจ้าของยังไม่ตาย คอนี้สละไปเรียบร้อยแล้ว มุ่งต่อชาติต่อศาสนาโดยตรงอย่างสุดหัวใจเลย นี่เป็นหัวใจของหลวงตาที่ได้มอบไว้กับพี่น้องทั้งหลายในคราวนี้ถึงขนาดนั้น ที่นี้เมื่อพอเป็นพอไปแล้ว สิ่งที่เป็นคุณประโยชน์อันมหาศาลต่อไปเพื่อลูกเพื่อหลานของเราก็คือทองคำ ซึ่งเป็นหัวใจของชาติก็ไม่มากนัก เวลานี้ก็ยังเหลืออยู่ประมาณสัก ๕ ตันกว่า เราได้แล้วเวลานี้ ๕ ตันกับ

๕๙ กิโลกรัม ที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ทีนี้เศษจากนั้นไปรวมแล้วเป็น ๙๐ กว่ากิโลเวลานี้ เลย ๕ ตันไป ให้พากันพยายามตะเกียกตะกาย ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วถึงกันทั่วแดนไทยของเราจากการพูดเวลานี้ซึ่งจะออกทางวิทยุทั่วประเทศไทย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังให้ถึงใจทุกคน

เอาความเสียสละ คอขาดของหลวงตาบวนี้ เป็นเครื่องประกันพี่น้องทั้งหลาย ประกอบกับความที่มุ่งมั่นถึงขนาดนั้นจริง ๆ ไม่อ่อนเลยนะ ขอให้พากันอุตสาหะพยายามตะเกียกตะกาย ไม่ได้กำหนดเวลาเวลาแหละ ได้เท่าไรได้อามาตลอด ๆ ขอให้ถึงจุดนั้นแล้วก็เป็นที่พอใจ เราตายเมื่อไรเราหายห่วงเลยทีนี้ สมเจตนาของเราแล้วที่ว่าเราร้องโวกขึ้นมาอย่างถึงใจถึงขั้นจะสลบสลอ ถ้าเป็นโรคนี้สลบจริง ๆ นะไม่ใช่เล่น ๆ ความห่วงชาติบ้านเมือง สงสารบรรพบุรุษของพวกเรา ที่พาลูกหลานตะเกียกตะกายมาแล้วก็จะมาจมน้ำต่อตาของคนไทยทั้งชาติ มีหลวงตาบวนี้ยืนจังก้าดูอยู่นี้แหลม ดูไม่ได้เลยนะ นี่แหละถึงได้ฟัดกันอย่างเต็มเหนี่ยวทีเดียว อะไรผ่านไม่ได้เลย เอาอย่างเต็มเหนี่ยว นี่ก็พอหายใจได้บ้างแล้ว ทีนี้ให้ต่างคนต่างพยายามชวนช่วยด้วยกัน

ชาติไทยของเราเป็นชาติของเรามาดั้งเดิม ทีนี้เราจะให้หลุดไม้หลุดมือไปเป็นชาติหมู ชาติหมา ชาติไม่เป็นท่า ขออย่าให้ได้ยินในชาติไทยของเรา ขอให้ป็นชาติไทย คงเส้นคงวาหนาแน่น ด้วยความรักชาติความเสียสละ ด้วยความสามัคคีพร้อมหน้าพร้อมตากันตลอดไป ทุกอย่างความสามัคคีเป็นสำคัญ แล้วให้ฟังหัวหน้า หัวหน้าประเภทใดที่ควรเชื่อถือได้ เอ้า ยึดเกาะ หัวหน้าประเภทใดที่จะพาล่มจมปิดอกอย่าเอาเข้ามาเกี่ยวข้อง คำว่าหัวหน้ามีอยู่ ๒ ประเภท หัวหน้าปรตผีก็มี หัวหน้าเป็นศีลเป็นธรรม พาให้ความสงบร่มเย็นแก่บริษัทบริวารก็มี ขอให้พิจารณา

ดังที่หลวงตาเป็นหัวหน้าคราวนี้ เราอยากจะขอยืนยันเสียเลยว่า เราไม่มีอะไรเลยกับโลกนี้ ที่จะป็นมลทินต่อเราจากการช่วยชาติ ไม่มี เราพูดได้อย่างเต็มเหนี่ยวเลย เงินบาทเงินสตางค์ ที่เราจะซุ่มซ่อนของพี่น้องทั้งหลาย ออกไปทำประโยชน์แก่ตัว หรือทำโทษแก่ตัวอะไรก็แล้วแต่ เราไม่มีเลย ฟังขนาดนั้นแหละ เราพิถีพิถันมาก ในบรรดาสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ เราพิถีพิถันจริง ๆ จะจ่ายมากจ่ายน้อยเท่าไร เราเป็นผู้ดู เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว นี่ที่มันแน่นอนมากนะ เพราะเราไม่ได้มีคำว่าสุรุ่ยสุร่าย ซุย ๆ ซึ่ ๆ อย่างนี้เราไม่มี จะจ่ายมากจ่ายน้อยมีเหตุผลเต็มเหนี่ยว ๆ เอ้าจ่าย ส่งจ่าย ๆ แล้วผ่านไปเลย ๆ ไม่ต้องมีกังวลเพราะถูกต้องแล้ว นั้น เราทำอย่างนั้นมาตลอดนะ

นี่เราก็จะพยายามเอาทองคำ ดอลลาร์ยังงี้ก็ติดตามกันไปแหละไม่สงสัย ดอลลาร์กับทองคำมา แล้วส่วนเงินบาทมันก็แยกออกทั้งข้างนอกทั้งข้างใน อันนี้เอา

แน่นักไม่ได้ ดังที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เพราะความจำเป็นของพี่น้องชาวไทย มาทุกหย่อมหญ้ามาหาเรา มาขอ ๆ ตลอดอยู่อย่างนี้จะให้ทำอย่างไร ทางชาติไทยเราก็จำเป็นทั้งประเทศ คลังหลวงก็จำเป็นทั้งประเทศเหมือนกัน แต่ชาติไทยที่จำเป็นทั้งประเทศนี้ เป็นทุกข์มาตลอด ต้องได้อาศัยซึ่งกันและกัน เฉพาะที่วุ่นวายก็อาศัยเงินเหล่านี้พอช่วยได้ก็ช่วยไป ช่วยกันไป อย่างเมื่อวานนี้หรือวันไหน ก็มาขอเห็นไหมล่ะ เอ็กซ์เรย์เครื่องหนึ่ง ก็แสนนั้น ทั้ง ๆ ที่เรากำลังส่งเวลานี้ยังไม่ตกมามากมายนะ นี่ต่อไปนี้เขาก็จะเอาบิลมาให้ตรวจ ตรวจบิลเสร็จแล้วส่งจ่าย ๆ ด้วยเช็ค ๆ เสร็จแล้วผ่านไปต่อจากนั้นก็สั่งอีก ๆ เรื่อยมาอีก นี่แหละที่คนทั้งชาติได้อาศัยอยู่ตลอดเวลา จะแยกไปไหน ถ้าไม่แยกช่วยสงเคราะห์กันเวลาจำเป็น พอหายใจได้บ้างก็แยกเข้าสู่ทองคำ ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว

เวลานี้เงินสดของเรานี้แยกเข้าไปซื้อทองคำก็ได้ ๙๓๑ ล้าน นี่เป็นเงินสดก้อนนี้แหละแยกออกไป ๙๓๑ ล้านที่ไปซื้อทองคำ นอกนั้นก็ออกทั่วประเทศไทยหมดนั่นแหละ อันนี้จึงเอาแน่ไม่ได้ แต่ส่วนทองคำก็บดอลสารร้อยทั้งร้อยตลอดเลย ไม่มีเคลื่อนคลาดไปไหน กรุณาทราบตามนี้

คำพูดคำไหนต้องเด็ดขาด ๆ แน่วแน่ทุกอย่าง คำพูดหลวงตาบัวไม่มีเหลวไหลนะ พูดอย่างไรเป็นอย่างไร ๆ ไปเลยทีเดียว นี่แหละให้พากันพยายาม จากนี้ไปเราค่อยเดินค่อยก้าวไปอย่างนี้แหละ นี้ก็ได้ ๕ ต้นกว่าแล้ว ให้ได้ทองคำเข้าตามจุดที่เราคิดอ่านไตร่ตรองเรียบร้อยแล้วนี้ เราพอใจ ตายเมื่อไร เราหายสงสัยหายห่วงแหละ ห่วงแต่พี่น้องชาวไทยเราเท่านั้น อย่างอื่นเราไม่ห่วงอะไรนะ เราหมดทุกอย่างแล้วเรื่องความห่วงความโย ก็มีแต่ความเมตตาสงสารที่เกิดมาด้วยกัน อยู่ด้วยกัน นิสัยวาสนาเกี่ยวโยงกัน มันถึงได้มาเกี่ยวพันกันอย่างนี้ ความสุขความทุกข์มันก็พันกันมาอย่างนี้ อย่างที่เห็นนี้แหละ ที่นี้เวลาเปลื้องเราก็กช่วยกันเปลื้อง ต่างคนต่างช่วยกัน ต่างคนต่างเปลื้องมันก็ค่อยเบาไป ๆ แล้วจะค่อยสูงขึ้น ๆ แน่นหนามั่นคงขึ้น ชาติไทยก็ผาสุกเย็นใจทั่วหน้ากัน นี่เป็นหลักใหญ่ในการช่วยชาติคราวนี้

พูดถึงเรื่องหนักเราหนักนะ กิริยาภายนอกอันนั้นก็พอเห็นแล้ว ไปโน้นไปนี่ก็หนักประเภทหนึ่ง แต่หัวใจที่คิดเพื่อโลกเพื่อสงสารเพื่อชาติบ้านเมือง ในเวลาช่วยชาติอยู่เวลานี้ รู้สึกว่าหนักอยู่ลึก ๆ นะ จะทำอะไรต้องคิดต้องอ่านไตร่ตรองเรียบร้อย เป็นที่แน่ใจแล้วสั่ง ๆ พอสั่งแล้วก็พุ่งเลย ไม่มีอะไรมาผ่านได้ ถ้าสั่งได้ส่งออกไปเรียบร้อยแล้วนะ ผิง ๆ เลย นี่เราพูดตามหลักความเป็นจริงเป็นอย่างนี้ ที่จะอ้อ ๆ แอ้ ๆ ฟังนั่น ฟังนี้ หือ คนนี้ว่าจะไป คนนี้ไม่ไป คนนั้นว่าจะทำคนนี้ไม่ทำ แล้วว่าอย่างไร ๆ ไม่เอา เราลงได้ส่งไปแล้วอย่ามาผ่าน ผิงเลยทันที นี่เป็นอย่างนี้ เราทำจริงจั่งทุกอย่าง แต่ก็รู้สึกว่า

ได้ผลมาตลอด ยังไม่เคยเห็นผิดพลาดนะเท่าที่ทำมานี้ เพราะทำมาด้วยความคิดเต็มหัวใจทุกอย่าง แล้วส่งออกไป ๆ ก็รู้สึกว่าได้ผลเป็นที่พอใจตลอดมา ในบรรดาผู้ปฏิบัติตามก็พอใจด้วยกันทุกคน

งานนี้เป็นงานทางโลกแต่เป็นงานที่หนักสำหรับเรา ที่เป็นเรื่องความคิดอ่าน ไตร่ตรอง เพื่องานของโลกให้เหมาะสม ให้ราบรื่นดีงามนี้เป็นความคิดที่หนักมากอยู่นะ ไม่ใช่เล่น ๆ ก็ค่อยผ่านไป ๆ เรียบร้อย นี้นวันที่ ๓ หรือที่จะไปโยธธร ก็อย่างนั้นแหละ วันที่ ๓ ไปก็หลายวันกว่าจะได้กลับมา ไปเทศน์ทั้งนั้นแหละ โอ้ย เหนื่อยมากนะเทศน์ ถ้าไปที่ไหน ๆ ไม่ค่อยได้เทศน์ว่าการ นี้ก็จะเบาบางบ้าง การเทศน์นี้หนักมากไม่ใช่เล่น ๆ ใครก็ไปจ้อยแต่จะฟังเทศน์ ๆ นั่นซี ไปที่ไหนก็คอยแต่จะฟังเทศน์ มันถึงหนักสำหรับผู้เทศน์นะ เท่านั้นแหละวันนี้

วันนี้ก็พูดพอสมควร เป็นเรื่องเตือนพี่น้องทั้งหลายให้รู้เนื้อรู้ตัวที่จะพยุชาติของตนขึ้นนะ กับทางศาสนาก็กำลังเวลานี้กำลังเป็นไฟ แหมอันนี้เราคิดมากเหมือนกันนะ เรื่องศาสนานี้ ที่คิดมากก็คือไม่ใช่ผู้อื่นผู้ใดซึ่งเราไม่เคยคิดว่าพระเราจะทำความเลวร้ายขนาดนั้นนะ แล้วมาตั้งหน้าตั้งตาเป็นความเลวร้ายต่อศาสนาต่อหน้าพระพุทธเจ้าเสียเอง ด้วยความหาเหตุหาผลหาหลักฐานไม่ได้เลย พระแท้ ๆ ทำไมจึงไม่มีหลักมีเกณฑ์พอเป็นศีลเป็นธรรมมาประกาศสอนโลกบ้าง นี่กลายเป็นมหากภัยด้วยกันทั้งหมดเลย เรียนมาด้วยกัน ดูด้วยกัน หลักธรรมหลักวินัยทุกอย่าง เพราะฉะนั้น ผิดจึงบอกได้ชัด ๆ รู้ได้ชัด ๆ และบอกได้ชัด ๆ ว่าผิด ถูกก็ต้องบอกชัด ๆ แต่ฉันไม่เห็นอะไรถูกพอจะบอกได้ชัด ๆ ซึ่งควรจะนำมาแก้ไขที่มันผิดไปนั้นให้เบาบางลง มันมีแต่ความเพิ่มเติมความเลวร้ายขึ้นไปจากพระกลุ่มนี้เอง กลุ่มที่กำลังเกิดอยู่เวลานี้นะ

แหม เราทุเรศจริง ๆ เพราะเราสอนโลกสอนด้วยความเป็นธรรม เพราะฉะนั้น คำพูดของเราคำใดที่พูดแล้วให้ขึ้นเวทีได้เลยไม่มีคำว่าผิดไป เราหาเรื่องใส่ใครไม่เป็น เพราะธรรมไม่มีอย่างนั้น ถูกบอกว่าถูก-ผิดบอกว่าผิด แล้วก็ไม่ได้ดูพวกเดียวกัน ซึ่งเรียนหลักธรรมหลักวินัยมาจากศาสดาองค์เดียว แล้วกลับมาเป็นข้าศึกต่อศาสดาเสียเอง เพื่อเหยียบย่ำทำลายธรรมวินัยกฎระเบียบข้อบังคับของศาสนาให้ล่มจมฉิบหาย แล้วยกพวกเศษพวกเดนพวกส้วมพวกถ่าน ตั้งขึ้นมาด้วยอำนาจของส้วมของถ่านจะมาเหยียบย่ำทั้งชาติทั้งศาสนาให้เหลวแหลกไปตาม ๆ กันต่อหน้าประชาชนพระ-เณรทั่วประเทศไทยนี้มันดูกันไม่ได้ เพราะคนเหล่านี้ไม่ใช่คนหูหนวกตาบอด แล้วมาทำแบบหูหนวกตาบอดให้เห็นชัด ๆ อย่างนี้มันจึงดูไม่ได้นะ ดูไม่ได้จริง ๆ เราพูดอย่างชัดเจนคอเรอตัดขาดเราไม่เสียดาย ถ้าพูดคำนี้ผิดไป เพราะเรื่องนี้เป็นมหากภัยจริง ๆ มันตั้งขึ้น

มาหาอะไร ก็รู้กันอยู่แล้ว เรื่องใหญ่ก็อยากเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงนั้นแหละ มันก็รู้กันอยู่นั่นนะ

เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น อยากเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงขึ้นนั่งอยู่บนหัวคน หัวพระหัวพระพุทธรเจ้า แล้วซัดลงมากินเลี้ยงกันกินโต๊ะกัน เอาตับปอดประชาชน เอาตับปอดศาสนา ตับปอดพระพุทธรเจ้ามากินเลี้ยงกัน ตับปอดพระ-เณรทั่วประเทศไทย เอามากินเลี้ยงกันด้วยความป่า ๆเถื่อน ๆ เห็นแก่ความร่ำความรวย เห็นแก่อำนาจอำนาจบาตรหลวง โอ๊ย.เห็นแก่ได้แก่เด่นแก่ดังแก่ชื่อเสียง เกียรติยศชื่อเสียง มันจะเอาชื่อเสียงอะไรมองหาแล้วมันไม่เห็นนะ นี่ละกำลังทำลายศาสนาเวลานี้เอาหนักมากที่สุด เดียว นี่ก็เป็นข้อคิดอันหนึ่งที่เราจะต้องได้คิดอยู่เต็มหัวอก เพราะเราอยู่ในศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา ในความเป็นพระของเรา

ทางบ้านทางเมืองก็เป็นอีกแง่หนึ่ง เมื่อไม่เกี่ยวข้องเราก็กไม่เข้าไปเกี่ยว แต่เมื่อมันเหตุจำเป็นก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายทราบ มันจำเป็นต้องเกี่ยวก็ต้องเกี่ยว อันนี้จำเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เข้าฝางมาถึงจุดกลางซึ่งเราก็กเป็นพระลูกศิษย์ติดาคดด้วยกัน ผิดถูกประการใดมันต้องได้ฟังเสียงต้องได้ดูกันจนได้ ถึงได้นำเรื่องราวออกมาที่จะเป็นความล่มจมฉิบหายต่อพระพุทธศาสนาของเรา ตลอดถึงจิตใจของพี่น้องประชาชนที่เทิดทูนพระพุทธตลอดมานี้ จะให้ล่มจมต่อหน้าต่อตาในประเทศไทยเราทั้งชาตินี้มันดูไม่ได้นะ นี่เรียกว่าไม่มีเหตุมีผลอันใดเลย ขึ้นไหนที่ตั้งขึ้นมาพอจะเป็นสารประโยชน์ให้คนไทยทั้งชาติ ตลอดถึงพระสงฆ์ทั่วประเทศไทยได้พิจารณา เอ้อ.อันนี้ชอบกลควรจะยึดไว้ควรจะนำไปเข้าสภาหรือเข้าอะไรก็แล้วแต่.ปรึกษาหารือทางชาติบ้านเมือง อันนี้ไม่ดีให้ปิดออกเสีย อันนี้ดีให้ยกขึ้นไว้เพื่อให้นิฉัยใคร่ครวญให้เป็นสารประโยชน์แก่ชาติและศาสนาต่อไปอย่างนี้ แล้วมันไม่มีจะให้ว้างว้าง

มีแต่ฟันแต่ไฟ ออกมาแเงไหนมีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ทั้งนั้น แล้วคนทั้งชาติจะทนดูได้ยังไง หลวงตาบัวจึงกล่าวพูดออกมาได้อย่างนี้เอง เพราะเรียนหลักธรรมหลักวินัยมาด้วยกัน มันไม่มีขึ้นใดเลยที่พอจะคัดเลือกว่าอันนี้ควรเอาอันนี้ควรทิ้งไม่มีเลย มีตั้งแต่ไฟทั้งนั้นจะให้พูดว้างว้าง ออกมาแเงไหน ๆ ก็เหมือนกัน เวลานี้ก็รัฐบาลก็รับเรื่องไปพิจารณาหมดแล้วยังไม่ถอย ยังจะหาเรื่องเข้าไปตีนั่นตีนี้ นี่ละพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารในเพศของพระ ในเพศของกลุ่มชนที่เป็นพวกเดียวกันกำลังรุกรานจะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมไปด้วยกัน ขอให้พี่น้องหลายฟังให้ถึงใจทุกคนนะ เราพูดนี้พูดออกมาอย่างถึงใจ พิจารณาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วไม่ได้หาเรื่องหาราวใส่ใคร เราเอาคำสัตย์คำจริงออกมาพูด ถ้าเป็นธรรมดาแล้วปิดทันที มายุงทำไม นั่น สมบูรณ์แบบทุกสิ่งทุกอย่างแล้วอยู่ในพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้เรียบร้อยแล้ว พระ

สงฆ์ทั่วประเทศตลอดประชาชนปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนานี้ ได้รับความร่วมมือกันมาขนาดไหนแล้ว

แล้วเอามายุ่งทำไม นี่มีแต่เป็นพินเป็นไฟจะมาเผาทำไม ศาสนาไม่ใช่เชื้อเพลิง เอามาเผาทำไม เท่านั้นเอง น้ำมันก็มาเผาได้ต่อหน้าต่อตา หน้าด้านที่สุดเลยนะ ไปดูเอาการ์ตูนเขาเขียนไว้นั้น เราถึงใจนะ เรื่องการ์ตูน แหมผู้เขียนการ์ตูนเราก็อยากถาม เราอยากถามคือฝ่ายดีก็ถาม ฝ่ายชั่วก็อยากจะถาม ฝ่ายดีก็อยากจะถามทั้งโคตรทั้งแซ่ ฝ่ายชั่วก็อยากจะถามทั้งโคตรทั้งแซ่ ไอ้ผู้เขียนการ์ตูนนี้เราก็อยากจะให้รางวัลโคตรของมัน เขียนเก่งนะ การ์ตูนอันนี้ เราอยากจะให้รางวัลแก่โคตรของผู้เขียนการ์ตูน ขึ้นเบื้องต้น มันน่าดูนะ นี่ละมันถึงใจอย่างนี้ละ ถึงใจกับความผิดที่มันออกมาจังก้า ๆ อยู่ต่อหน้าพวกเรานี้ละ แล้วการ์ตูนนี้เป็นพยาน จึงได้เห็นชัดเจนเลย ขึ้นมือทางนี้ แล้วขยายออกไปนะนี่อยู่ที่ครว ๆ นี่มันน่าคิดนะ

เพราะฉะนั้นถึงว่าเราอยากให้รางวัลจนกระทั่งโคตรมันนะ คนที่เขียนการ์ตูนนี้ นะ คือดี-ชั่วก็ต้องให้รางวัลแบบเดียวกันใช้ไหม มันชวนักละ ให้เอาโคตรมันมาชั้วกัน อีก นี่ดีนักก็อยากจะเสริมโคตรมันเข้าใจไหม เขียนเบื้องต้น โอ้ย.น่าดูนะ ใครทำลายศาสนา นั้น ฟังซินะ ทางนี้ก็เป็นนายกา เป็นผู้รักษาชาติบ้านเมืองทั่วประเทศ

อันที่สองไต้ นายกา ลงมานี้เป็นเด็กหัวป่นโตสองเถา มือซ้ายมือขวา

ที่สามนี้เป็นอาจารย์ใหญ่ มือขวาถือธรรมะ ตราธรรมจักร มือซ้ายถือพัดยศตั้งโชว์ขึ้น ในพัดยศนั้นเขียนบอกว่า ตัดหน้าพัดยศนี้ละ เขียนบอกว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย อู้อย.น่าฟังนะตัดพัดยศ.คืออย่างอาดมานี้ละ ถ้าพูดแปลนะ อย่างอาดมานี้ละถือพัดยศอาดมาก็จะมีความเกิด แก่ เจ็บ ตายเหมือนกัน ท่านทั้งหลายอย่าตีนิยศนะ ลักษณะเป็นความหมายว่าอย่างนั้น ที่ว่าเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนว่าเตือนทั้งประชาชนและตัวเอง เอาตัวเองออกประกัน อาตมาผู้ถือพัดยศอยู่นี้ก็มีเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนกัน

เพราะฉะนั้นจงอย่าพากันตีนิยศจนเกินไป อันนี้ก็น่าฟัง ทีนี้พออันที่สามนี้อีกนะ ศาสนาจะยืนยงจงเชื่ออาดมา ฟังซิ ศาสนาจะยืนยงจงเชื่ออาดมา นี้ดูอยู่ทางซ้ายนี้ แล้วไปปลิวอันอยู่ที่หน้าอกขวาของเถระใหญ่องค์นี้ละ ไปปลิวโจมตีผู้ต่อต้าน ทางขวานี้ไป ปลิวโจมตีผู้ต่อต้านเขา แล้วอันตำมานี้ก็อีกก็ไปปลิวยกย่องพวกของตน เข้าใจไหม ยกย่องพวกตน อันที่สามนี้สะพายย่ามนี้เปลวไฟนี้เห็นไหม อันที่สามนี้ว่า อำนาจผลประโยชน์ แล้วก็บิดเบือนธรรมะ อำนาจผลประโยชน์ นี้ย่ามใหญ่นี้ ที่แสดงขึ้นมาจากปากย่ามนี้มีแต่พินแต่ไฟแสดงเปลวขึ้นมาใช้ไหมนี่ เป็นควันเป็นพินเป็นไฟออกมาจากในย่าม ในย่ามนี้คืออำนาจบาตรหลวงคือรายได้รายร่ำรายรวยอยู่ในย่ามนี้ ทีนี้พวกเรา

ได้ร่ำรำไรรายนี้นั้นแสดงเป็นไฟเปลวเผาขึ้นมา มันกำลังจะเผาหัวโล้นนี้อยู่นี้ เข้าใจไหม จบสมบูรณ์แล้วนี้

อ้าว.แยกไปอย่างนั้นซิ นี่เราสลดสังเวชมากจริง ๆ ในชีวิตของเราไม่เคยเห็นพระที่จะหน้าด่านสันดานหยาบที่สุด ไม่มองเหตุมองผลมองกรรมอะไรเลย มีตั้งแต่ฟันแต่ไฟ สร้างแต่มหาภัยขึ้นเผาบ้านเผาเมืองเผาศาสนาร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ คือพวกนี้ มันเห็นชัดเจนอย่างนั้นจะไม่ให้พูดได้ยังไง ใคร ๆ มันก็รู้ด้วยกันนี่นะ ทำไมจึงทำได้ลงคอ ถ้าไม่ตั้งหน้าเป็นข้าศึกอันใหญ่หลวงต่อชาติและศาสนาของเมืองไทยเรา หากว่าจะพอเป็นมนุษย์อยู่บ้างให้รับแค้นชันั้นถูกต้อง คนเขาจะได้ชมเชย โอ. ผิดแล้วดี พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่า ตโมโชติ ปรายโน เวลาโง่โง่ไปก่อนยังไม่รู้เรื่อง ต่อเมื่อรู้เรื่องแก้ไขตัดแปลงตัวเองก็จะเป็นผู้เจริญรุ่งเรืองในกาลต่อไป ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com